

PERE IGNACI: ESFORÇ PER UNA ARTESANIA AUTÒCTONA

A Melcion Rosselló, sincerament

per GUILLEM CABRER

Es lamentable veure com els oficis es perden. I aquesta pèrdua és irreparable ja que l'ofici és el fruit de la unió de l'home amb el seu entorn. Ofici és l'habilitat que un té per transformar la matèria prima, d'una forma personal i casolana, en objectes pel nostre servei, pel nostre delit o pel nostre entreteniment. • Mallorca n'era, com tots els països culturalitzats, una portadora d'aquests quefers i els seus oficials (homes que dominen un ofici), eren tan reconeguts que els seus exemplars tenien gran acceptació en mercats catalans, forasters i estrangers. Però la societat de consum necessita més i més barat, per tant la màquina supleix als braços, la monotonia a la qualitat i la fredor de la tècnica a l'alè dels artesans. Per altra banda hi ha un intent de refer i protegir aquesta destreça que caracteritzà al nostre poble, i a poc a poc sabem notícies de qualche forn on couen peces de fang, de manyans que de bell nou forcegen el ferro, d'ebenistes que filigranegen en marqueteria, de telers que retroben qualitats perdudes, de vidriers que cerquen noves formes i nous colors. • Precissament a la Plaça de Sa Quartera de Ciutat, En Pere Ignaci hi ha obert botiga on ven l'artesanía que ell mateix produeix en un precari taller que té a S'Hostalot. Visitem la botiga i la trobam plena d'objectes de formes capritxoses, formes que surten de la seva ment i es realitzen mitjançant una llarga tasca d'elaboració. Pesada elaboració degut a les altes temperatures que suposa el contacte amb el forn de vidre. • Es lamentable que aquests esforços per-

sonals per continuar, en una nova artesanía, l'herència rebuda de pretèrites generacions no siguin protegits seriosament per institucions docents responsables. • Però la feina artística, ens diu Pere Ignaci, també té les seves compensacions i tota avantatge s'ha de pagar. Veure el domini personal sobre la matèria al transformar-la és un goig

inexplicable, una creació, que es veu ratificat a l'esser compartit pels altres. I sens dubte que aquestes artesanies, deixades de la mà de Déu, no tan sols ajudarien a les nostres arts i oficis subsanant la nostra economia, sinó que també està demostrat que les ocupacions manuals donen una bona satisfacció que es tradueix en equilibri síquic.

FOTOGRAFIA PERE BRU

